

Rapport Gemeentelijke Ombudsman

Aanvraag verhuis- en inrichtingskosten

Gemeente Amsterdam

**Dienst Werk en Inkomen, Dienstencentrum,
Juridische Zaken**

24 april 2007
RA0612818

Samenvatting

Verzoekster verhuist op basis van een medische indicatie. Zij vraagt bij de Dienst Werk en Inkomen om bijzondere bijstand voor verhuis- en inrichtingskosten. De dienst wijst de aanvraag af, omdat zij hiervoor éérst bij de Dienst Wonen een aanvraag moet indienen. Verzoekster heeft dit echter al gedaan vandaar dat zij bezwaar aantekent tegen het besluit.

Tijdens de bezwaarprocedure wordt duidelijk dat haar aanvraag bij de Dienst Wonen is afgewezen. Kort na de hoorzitting bij DWI ontvangt de vrouw de formele afwijzing van de Dienst Wonen die zij direct doorstuurt naar DWI. Toch verklaart de Dienst Werk en Inkomen een maand later haar bezwaar ongegrond. Wel kan zij een nieuwe aanvraag indienen.

De vrouw neemt contact op met de ombudsman. Deze neemt contact op met het Klachtenteam van DWI, waarop haar aanvraag wordt gehonoreerd.

De ombudsman vindt dat de afwijzing door de Dienst Wonen bij de beslissing op het bezwaar dit direct had moeten gebeuren en dat in strijd met het motiveringsbeginsel is gehandeld.

Oordeel

De onderzochte gedraging is onzorgvuldig.

Verzoek

Het verzoek tot onderzoek is op 21 juni 2006 schriftelijk ingediend en betreft de *gemeente Amsterdam, de Dienst Werk en Inkomen, Dienstencentrum, Juridische Zaken*.

- Het gevraagde onderzoek heeft betrekking op:
de behandeling van een bezwaarschrift tegen de afwijzing een aanvraag bijzondere bijstand.

Bevindingen

achtergrond verzoek

Verzoekster verhuist in februari 2006 met een medische indicatie. Zij vraagt bij de Dienst Wonen een vergoeding voor verhuis- en inrichtingskosten aan op basis van de Wet voorzieningen gehandicapten (Wvg), maar de dienst deelt haar mondeling mee dat de aanvraag afgewezen zal worden. Daarom vraagt zij bij de Dienst Werk en Inkomen (DWI) bijzondere bijstand aan. De dienst wijst de aanvraag bij besluit van 2 maart 2006 af, omdat zij volgens de dienst een beroep op de Wvg als voorliggende voorziening kan doen.

Verzoekster dient hiertegen een bezwaarschrift in en op 18 mei 2007 vindt een hoorzitting plaats. Bij deze gelegenheid toont verzoekster de negatieve indicatie van het CIZ op haar vergoedingaanvraag op basis van de Wvg. Bij thuiskomst treft zij het afwijzingbesluit d.d. 16 mei 2006 van de Dienst Wonen aan en zij stuurt deze direct op naar DWI.

De DWI verklaart het bezwaarschrift op 13 juni 2006 ongegrond omdat, toen de dienst het afwijzingbesluit begin maart 2006 nam, niet duidelijk was dat de aanvraag op basis van de Wvg afgewezen zou worden. Nu het wel duidelijk is dat verzoekster geen aanspraak kan maken op de Wvg, kan zij een nieuwe aanvraag bijzondere bijstand indienen.

Verzoekster heeft nog altijd geen nieuw interieur kunnen aanschaffen en zij wendt zich tot de ombudsman.

reactie van de Dienst Werk en Inkomen

Op het moment dat de dienst besloot om verzoeksters bezwaarschrift ongegrond te verklaren, was het bij de dienst bekend dat verzoekster geen aanspraak kon maken op de Wvg als voorliggende voorziening. Bij de behandeling van het bezwaarschrift had de aanvraag bijzondere bijstand opnieuw overwogen dienen te worden aan de hand van alle op dat moment bekende gegevens, zoals in dit geval ook het afwijzingsbesluit van de Dienst Wonen. Bij de beslissing op bezwaar is gesteld dat ten tijde van de primaire beslissing de gegevens van de Dienst Wonen nog niet bekend waren en daarom de afwijzende beslissing juist was. De nieuwe gegevens zijn niet meegenomen bij de heroverweging.

Het bezwaarschrift is ten onrechte ongegrond verklaard. Op verzoek van de Klachtenteam van de dienst is het afwijzingsbesluit alsnog herzien en is aan verzoekster de bijstand toegekend.

reacties op bevindingen

Het resultaat van het onderzoek is als verslag van bevindingen naar verzoekster en naar de dienst gestuurd teneinde een nadere reactie mogelijk te maken. Verzoekster heeft van deze gelegenheid geen gebruik gemaakt. De dienst heeft laten weten geen nadere op- of aanmerkingen te hebben.

Behoorlijkheidsvereisten

De ombudsman toetst de gedragingen en handelingen van gemeentelijke instanties aan behoorlijkheidsvereisten. In dit onderzoek is getoetst aan het motiveringsvereiste.

Overwegingen

Het motiveringsvereiste houdt in dat het handelen van een bestuursorgaan feitelijk en logisch wordt gedragen door een kenbare motivering. Drie bouwstenen voor een goede motivering zijn: de relevante wettelijke voorschriften, de relevante feiten en belangen en een deugdelijke motivering, die de burger moet kunnen achterhalen.

Artikel 7:11, eerste lid van de Algemene wet bestuursrecht stelt dat een bestuursorgaan in een bezwaarprocedure het bestreden besluit dient te heroverwegen. In de jurisprudentie is bepaald dat deze heroverweging dient plaats te vinden op basis van de feiten, zoals bekend op het moment van heroverweging.

Vast staat dat de dienst alleen de situatie ten tijde van het afwijzingsbesluit heeft beoordeeld. De overige relevante gegevens, namelijk de negatieve indicatie op de aanvraag van het CIZ en het afwijzingsbesluit van de Dienst Wonen, heeft de dienst niet bij de heroverweging betrokken. Als de dienst dat wel had gedaan, dan zou dat tot de conclusie hebben geleid dat de WvG geen voorliggende voorziening was; het bezwaarschrift zou derhalve gegrond verklaard dienen te worden.

Naar aanleiding van het informatieverzoek van de ombudsman heeft alsnog een volledige heroverweging plaatsgevonden.

Door de relevante wettelijke voorschriften en de relevante feiten in eerste instantie niet bij de heroverweging te betrekken, is niet voldaan aan het motiveringsvereiste.

Terecht heeft het Klachtenteam geïntervenieerd en is de aanvraag alsnog gehonoreerd.

Oordeel

De onderzochte gedraging is niet behoorlijk.